Ч. 88. Пятниця 3 мая (20 цьвітня) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Австрийский міністер справ заграничних ґр. Берхтольд про заграничну політику Австриї.

Експозе п. Міністра справ заграничних ґр. Берхтольда, виголошене ві второк в делеґациях звучить:

В послідних днях грудня минувшого року мій попередник в уряді представив коротко образ тодішного міжнародного положения.

Великі витичні лінії політичні ґр. Ерентали не були вправді в тім представленю виразно сформульовані, а лише показували ся в частиннім приміненю. Однак були они Вам звістні з давних заяв міністра, а при тій нагоді Ви на них на ново згодили ся.

В дусі такого ходу, котрий повинен бути основою всякої здорової заграничної політики, ориентация та буде і на дальше вказівкою, не на те, щоби контемпляцийно стояти на місци, лише щоби зі спокійною сьвідомостию іти дальше вибраною дорогою.

Узли, які лучать нас з союзними державами, належить по змозі скріпити, а взаємини, які удержуємо з заприязненими державами, розвинути і поглубити. При тім нашою задачою буде вести політику управнених інтересів, котрої заповідию в міжнароднім житю є непохитна льояльність взглядом наших союзників і приятелів, а цілию сьвідоме доходженє наших слушних домагань.

Як кріпко збудована, протягом літ і подій досьвідчена і випробована основа системи европейских держав, є нам переказаний потрійний союз і бажаємо остати єму вірними, вірними єго формі, єго духови, особливо також вірними високій ідеї мира, котрій має він служити по думці інтенциї достойних єго ініцияторів.

В нутрі потрійного союза наші відносини до німецкої держави остають непохитно під знаком найтіснійшої згоди. Протягом десяток літ згідного і спільного поступованя стали ся ті відносини висказом почутя тісної солідарности, а в незломній приязни обох монархів має своє найвисше усьвячене. Недавний побут цісаря Вільгельма в Шенбруні в гостині у Найяснійшого Пана був знов доказом того щасливого факту і дав союзним монархам нагоду ствердити ще раз, що діяльність обох держав на полі заграничної політики полягає на глубоко закорінених традициях і стремить до згідних остаточних цілий.

В рівній мірі наші відносини до Італії є постійно під знаком тісного союза. Теплий тон співчутя марґр. Сан Джуліяно з причини смерти мого попередника був доказом сего, яку велику вартість признавано в Римі стремлїню ґр. Еренталя, щоби взаїмним відносинам союзників надати ціху як найбільшого довіря. Не лишив я без сердечної відповіди тої маніфестациї італіяньского мужа стану і впевнив, що із зміною особи не змінила ся політика.

Довготревалі оружні змаганя, в які є заанґажований наш союзник, на жаль ще доси не покінчили ся. Бажаємо горячо, щоби скоро зробити конець проливови крови. В тій інтенциї, як перед тим так і тепер готові ми в межах задержуваної нами невтральности прилучати ся до всякої акциї, яка показала би ся відповідною до заключеня вдоволяючої угоди.

Старанно будуть бережені наші відносини до Росиї. Певно не уйшло Вашої уваги, що обіймаючи уряд, обміняв ся я депешами з правлячими росийскими політиками і що в них виказано обопільний намір ділати рівнобіжно на услугах мира.

Ті стремлїня у Відни і Петербурзі також мін. Сазонов підніс з притиском в послідній своїй промові в думі. Можемо з вдоволенєм приняти до відомости дотичні виводи росийского міністра заграничних справ і признати вповні, що тим дано цінну запоруку дальшого приязного розвою наших взаїмних відносин.

Дуже добрі відносини, які лучать нас з Францию, дасть ся коротко представити сею успішною обставиною, що нема між нашими інтересами ніяких противеньств. Передовсім

Виліченний.

(З росийского — А. Аверченка).

Василь Рубінов рішив ся врешті піти до Мариї Павлівної і висказати їй свою любов. Дорогою роздумував осьтак:

„Коли Марія скаже мені „так", житє набере для мене сьвіжої краси і великого значіня; колиж почую „ні"—не скажу більше ані слова і піду собі. І ніхто мене більше не побачить на сім сьвіті! Допера за кілька літ почують люди сензацийну чутку про незвичайного монаха, що благословить тільки мужеский рід, а на жінок кидає проклони. Сим монахом — буду я!"

Рубінов заглублений в думках, навіть не завважав, що стоїть вже під дверми мешканя Мариї Павлівної. Задзвонив рішучим рухом.

Коли опинив ся перед лицем улюбленої, відізвав ся дрожачим голосом:

— Я хочу властне... то єсть, я хотів би...

— Що стало ся? — спитала здивована.

— Мушу з вами розмовити ся... в одній, дуже важній справі!

— Знаменито! Але мусимо перед тим піти до міста, чи будете ласкаві піти зі мною?

— Розуміють ся. Як-жеж можете навіть питати про се?

— Буду зараз готова. Поїдемо до маґазину вовняних материй, а пізнійше скочимо до кравчики. Ви зі мною?

— Можемо „скочити" до двох кравчих — запевнив Рубінов, запевняв Рубінов, склонившись ґраціозно.

Марія Павлівна задумала ся.

— До двох кравчих, кажете! Добре! Тимчасом зждіть невеличку хвилину, я тільки переодягну ся.

Зникла за дверми.

Василь Рубінов, сївши при столі, заняв ся читанєм ґазет. Перестуднював всї важні й маловажні вістки, потім взяв ся до переглядання альбомів. Скінчивши се, оглядав картини і фотоґрафії. Потім почав роглядати ся, чим би ще можна заняти ся. Почав проходжувати ся по сальоні, пристав при вікні і знов завернув до стола. На щастє найшов якусь книжку і почав єї читати. Коли дійшов вже до третого розділу, влетіла раптом до сальону Марія Павлівна.

— Чи не маєте при собі машинки до запинаня черевиків? Наша кудись пропала, вже цілу годину глядаємо. Боже! Чомуж ви не носите при собі такої машинки?

— Простіть, але на будуче прирікаю мати завсїгди при собі всякого рода запиначки, шпильки і машинку до фризованя волося. Спишіть мені тільки на карточці, чого вам ще треба

Марія Павлівна перервала:

— Машинок до волося маю цілу масу. Але шпильки до волося так мені все пропадають, що кілька пачок завсїгди придасть ся, принесіть тільки.

Виходячи з сальону додала:

— Докінчу тоалету, за момент буду готова.

Незадовго потім вбігла покоївка, Даша.

— Перепрашаю, а чи пан не бачили часами запиначки до черевиків?

— Ні, доси я не найшов. Глядав в альбомі, в книжках, серед ґазет, у вазонках цьвітів... нїгде нема!

— Прийдеть ся хиба збожеволіти! — крикнула дівчина з розпукою в голосї.

Рубінов, предвиджуючи можливість такої події, влетів прожохом до другої комнати, щоби глядати за пропавшим предметом.

— Не дивіть ся на мене! — скрикнула Марія Павлівна.

Трудно було на разї Рубінову послухати сего приказу, але опамятавши ся, почав шукати запиначки.

— Може влізла до черевика — відізвав ся — а коли не найду, то піду купити, а хоч би й украсти. Алеж до сто запиначок! Ви не потребуєте нїчого запинати.

— Чому? — спитала майже перелякана.

— Бо черевики є до шнурованя а не до запинаня.

Марія Павлівна почала голосно сьміяти ся.

— Забула на смерть! Алеж, ідіть-же до сальону!

виходить то на добре нашій політиці на всході. Француска політика на всході, подібно як наша, ділає в дусі консервативнім і своїм впливом не допускає до твореня в тій закутині бурливих зловіщих хмар. Оцінюємо належито ту рівнорядність мирових стремлінь і можемо її записати як чинну ставку до нашої політичної рахуби.

Совістно будемо дбати про дальше задержане традицийно добрих відносин з Анґлією. Кількократні досьвіди льондоньского кабінету протягом послідних літ усувають всякий сумнів що до сего, що непорозуміня, які виринули переходово між обома кабінетами підчас анексийної кризи, належать вже до минувшини. Маймо надію, що стичні точки політики Австриї і Британії, відповідаючи обопільним інтересам, будуть все на будуче ту і там належито зрозумілі і оцінені.

На першім пляні заінтересованя заграничною політикою Австро-Угорщини є очивидно наші відносини до Туреччини. З бігом літ, а можемо сягнути взад аж до Сістовского мира, аксиоматом нашої політики було удержуване приязних сусідних відносин з турецкою державою, як також стремліне по змозі до оминаня, а в данім випадку до можливого обмеженя комплікаций, котрі могли би відбити ся на тій державі.

Та політика, котрої ціха ясно заховавча стрічала ся все з признанем всіх живел, котрим залежить на задержаню мира, є також рішаючою і витичною для наших відносин до Високої Порти. Здає ся нам, що се є льоґічним вислідком сего засадничого погляду, коли щиро бажаємо, щоби спір, який рішає ся нині в Триполітанії, як найскорше покінчив ся.

Вірного співробітника в дипльоматичнім діланю до удержаня мира на близькім Всході маємо в Румунії, котрої володар є звязаний з нашим Цісарем довголітною приязнию і здійсненем тих самих політичних інтенций. Нашим старанем буде піддержувати її по змозі затіснити сердечні відносини до сеї сусідної держави.

Не треба хиба з окрема мотивувати, як много залежить нам на добрих взаєминах з балканьскими державами. З живою симпатиєю слідимо їх внутрішню консолідацию та економічний розвій.

Оживлене взаїмних торговельних зносин з балканьскими державами введено при помочи торговельних договорів з Сербією і Чорногорою Від того часу удало ся по довгих переговорах одержати згоду з Болгариєю на полі торговельної політики; та справа буде предложена законодатним тілам. Буде для нас особливим вдоволенєм, що в сей спосіб причинили ся ми до дальшою розвою наших економічних зносин з Болгариєю, о скілько економічний зріст і оперта на нім зберігаюча політика молодого королівства є цінним чинником в справі задержаня мира на Балканах.

По конвенції з Болгариєю наступив би — як мінцеве звено в ланцюху торговельних договорів з балканьскими державами — торговельний договір з Грециєю, котрий що йно нині є наміренню Без сумніву можна сподівати ся, що се управильнене наших господарских зносин з тими державами буде мати також успішний вплив на наші політичні відносини до них.

Повисше позволив я собі подати коротко, яке становище займаємо в укладі европейских держав з увзглядненєм нинішного уґрупованя держав та остаючих поза ним держав важних з огляду на всхідну політику. Коли можу додати, що з всіми иншими европейскими і позаевропейскими державами маємо приязні відносини, то ся обставина має особливе значіне супротив великої спосібности розвоєвої нашої заграничної торговлі і далеких цілий, які она собі назначила.

Тепер звертаємо ся до обговореня тих подій, котрі обходять близше наші інтереси, які в послідні́м часі звернули в висшій степени на себе увагу дипльоматиї.

Головним предметом розправи є ще все трудний проблем винайденя способу полагодженя італіяньско-турецкого спору. До ініциятиви мого попередника прихилило ся в засаді 5 невтральних держав, висказуючи готовість співучасти в спільній мировій акциї. Та готовість в конкретній формі виявила ся в пробі посередництва, піднятій недавно за почином петербурского кабінету. Крок сей принято приязно як в Римі так і в Царгороді. Хотяй не мала є ріжниця поміж жаданями обох воюючих сторін, то однак не можна понехати надії, що державам удасть ся остаточно погодити обі сторони. Таке полагодженє є не лише в інтересі обох воюючих держав, але також надає ся до повного усуненя небезпеки нарушеня мира на балканьскім півострові.

Згадуючи про останне розширене акциї італіяньскої фльоти на Еґейскім мори, впевнив бесідник, що не треба клопотати ся тим, щоби Італія загрожувала мирови на балканьскім півострові, она від початку війни заявляла ся за status quo на сім півострові.

Що до протекторату Франциї над Марокком, на що ми згодили ся, то домагаємо ся тепер, щоби Франция додержала приречень, які дала що до торговельної і економічної участи австрийских і угорских підданих та спілок в інтересах в Марокку.

Новинки.

Львів, 2 мая 1912.

— Серенада в навечерє іменин Найдост. Архікнягині Зити. З Коломиї доносять до „Руслана“: Дня 26 цьвітня яко в навечерє іменин Найд. Архікнягині Зити, що перебуває тепер постійно в Коломиї, урядили польскі і українські співацкі товариства перед домом, де мешкає архікняжа родина, серенаду о год. 8-ій вечером. Належить зазначити, що наш „Боян“, який виконував серенаду, був зовсім неприготований на се, бо що йно попереднього дня по полудни повідомив староста виділ „Бояна“, що Найдост. Архікнягиня хоче конче почути також рускі пісні, про яких красу она нераз чула. Отже зроблено поспішно кілька проб

Ледви Василь Рубінов забрав ся на ново до читаня, коли знов показала ся Даша.

— Чи нема тут брошки пані? — спитала задихана.

— Не знаю, як она виглядає.

Марія Павлівна стала на порозі і почала інформувати:

— Ви певно знаєте сю брошку, бо я ношу її завсігди на грудях з лівого боку, а подібна до того, що коні мають на ногах.

— На ногах?!

— Ну, таж знаєте. Се, здаєть ся мені, називаєть ся копито.

— Ніколи я на ваших грудях не бачив копита! Але може ви хотіли сказати, що брошка мала форму підкови?

— Так, так, так!

— Сю підкову памятаю дуже добре, ми занесли єї до золотаря. Тепер питанє: чи ви її відобрали?

— Ах, ні.

— Хто знає, скільки годин тратите що дня на гляданє в хаті за предметами, які є на сусідній улици!

— А та дурна служниця ломить собі тимчасом голову і всюди глядає. Ну, але тепер я вже готова.

. . . .

Коли увійшли до склепу, підбіг молодий субект і склонившись шармантно, звернув ся до Марії Павлівної:

— Чим можу служити?

— Якоїсь сьвіжої матерії треба мені на блюзку. Прошу показати щось гарного і останної моди. Тільки в добрім ґусті

Молодий чоловік вийшов на драбину і почав стягати з полиць ріжні паки, потім зійшов, розвязав їх і всі розкинув на ляді.

— Се товар дуже гарний і відповідний на блюзку — захвалював чергою. — І сей також дуже елеґантний.

— Алеж пане! — скликнула Марія Павлівна — як можете мені показувати такі старі річи!

— Запевняю паню, що се новість. Зводьте тільки оглянути всі моделі, то самі переконаєте ся.

— Хиба жартуєте з мене?

Голос Марії Павлівної стягнув всіх і незабавом показали ся: властитель склепу і кількох субєктів. Всі поглядали мовчки, придержуючи сьміх. По хвили водопад сьвіжих материй залив ся на ляду.

— Ся річ є справді гарна, ефектовна — несьміло відізвав ся Рубінов.

— Обридливе! — відмовила Марія Павлівна, згірдно видуваючи уста. Я вибрала би вже радше сю другу материю.

— Отже маю відміряти для пані кілька аршинів? — спитав молодий чоловік, обтираючи піт, що обильно спливав єму з чола.

Всі присутні відітхнули.

— Волю щось подібного... щось в тім роді — пояснила Марія Павлівна.

І знов розпочала ся біганина. Субєкти розлетілись по ріжних кутах і незабавом принесли сьвіжі паки. На ляді вже здвигали ся барикади!

— Котру материю бажаєте вибрати? — питав властитель склепу, близький розпуки.

Лице мав блїде, губи сухі, руки спітнілі. А Василь Рубінов цілий дрожав.

— В тій красці мені не до лиця, мовила солодким голосом Марія Павлівна. Сей знов трохи за ясний, а властиво за темний до мого волося і краски лиця. Як бачу, нині не можу рішити ся на купно, то хиба вже другим разом.

— Як се, виходимо так, нічого не купивши? — сказав шепотом Рубінов, з трудом пануючи над собою. — Адже ж сї люди намучили ся!

Звернувши ся до властителя склепу, сказав:

— Будьте ласкаві запакувати мені весь сей товар — вказуючи на дві розкинені паки.

— Нащо ви се купили? — питала Марія Павлівна товариша, коли вийшли зі склепу.

Запитаний закусив уста. Не сказав ані слова, але в дусі подумав, що такому властителеви склепу правительство повинно виплачувати досмертну платню. Неінакше!

. . . .

— Ну і щож тепер? — спитав Рубінов, коли знов опинили ся в повозці.

— Тепер?... поїдемо до кравчихи!

— Згода, їдьмо. Далї до кравчихи — закликав на візника.

— На яку улицю скажете їхати?

— На яку улицю? — повторив питанє Рубінов.

Марія Павлівна хвилю надумала ся.

— Знаєте... — се така довга улиця... я забула, як називаєть ся.

— Ага, довга улиця, а по обох боках є доми і при брамах стоять сторожі?

— Так, так. На сій улици я бачила чотироповерховий дім, що має таку давну браму. Знаєте вже яку?

— Ні, ще не знаю. Якого рода ся брама?

— Така... така... бачите? — пояснила, рисуючи пальцем в повітрі.

— Ага, розумію, кождий зараз відгадає.

— Нехай їде на право!

відспівано вечером народні пісні: „Дівчино моя“ і „Ой любив та кохав“ та „Сотвори Господи, многая літа“ Біляковского. Продукциї випали гарно, хоч у великім натовпі годі було задержати лад. Та помимо того вражіне співу було добре. Архікнязь і Архікнягиня появили ся на ґанку й подякували за співи, а зібрані повитали їх грімкими окликами: „Слава“!

— **Іменованя.** Є. В. Цісар іменував радника висшого суду краєвого у Львові Йос. Сваричевского радником Двора при касацийнім трибуналі.

Є. В. Цісар надав ведучому книги ґрунтові в окружнім суді в Самборі Сильвестрови Де Льож при нагоді перенесеня его на власну просьбу в стан спочинку, титул директора.

Є. В. Цісар надав кавалерский хрест ордера Леопольда радникови Двора в гал. державній службі будівничій, Ром. Інґарденови при нагоді перенесеня его в сталий стан спочинку.

— **З Бродів** доносять: Оногди в полудне перевели судові власти разом з прокуратором з Золочева ревізию у звістного російского пропаґандиста Носевича і дещо сконфіскували. Переслухано ще русофілів Куппеґу, Гредика і Кокера, начальника брідскої поліциї Карабановского і т. д. Носевича обжаловано о зраду держави.

— **Огні.** Про пожежу в Стронибабах золочівского повіта доносять, що там згоріло до години 80 загород, вигоріло майже ціле село. Звиш 500 душ осталось без кусника хліба, без захисту і без сорочки. В селі плач, нужда і голод. Худоба готова також згинути, бо нема паші для неї. — Вчера при ул. сьв. Миколая на розі ул. Зибликевича вибух огонь в пивници шинку Гевірца. 15-літний хлопчище з того шинку пішов до пивниці наточити спірітусу з бочки і підпалив солому. Огонь був грізний і викликав немалий переполох, бо в пивници були бочки зі спірітусом і оковитою. Заалярмовано зараз сторожу пожарну, але заким ще она наспіла, домівники огонь загасили.

— **Дрібні вісти.** Нині маємо вже другий день мая а холод як би коли з початком весни; термометр в само полудне на сонци показує ледви 11 степенів Цельзия теплоти а зрана був навіть досить значний приморозок. Дерева в місті ледви що зачинають пупінки отвирати. Вчера перед полуднем, в день 1 мая, падав два рази легонький сніг. — З нагоди вчерашного робітничого сьвята відбули ся два збори социяльно-демократичної партиї, а то: на площи Ґосевского для робітників польских і руских, а на площи Збіжевій для робітників жидівских. На обох зборах виголошено реферати на темат братерства народів, 8-годинного дня праці і суспільного обезпеченя. По зборах на площи Ґосевского відбув ся похід улицями міста. Спокою нігде не нарушено. — Степень докторів наук лікарских одержали: Константин З. К. Занько родом з Золочева і Віктор Л. Федак родом з Тернополя. — Збанкротували фірми: Шльома Фельдман в Бориславі (тепер в Рожнітові), Собель Файль в Станиславові, Шміла Гольцер в Жидачеві і Бабера Брехер і Файвіш Ґутштам, склад товарів блаватних в Станиславові.

— **З салі судової.** Перед судом присяжних відбула ся оногди карна розправа против Нути Феґера, Германа Гісса, Дудя Розенбуша і Н. Бавма о злочин крадежі на шкоду купців Абрума Ґерштенфельда і Абрума Шора. Обжаловані були купецкими помічниками у згаданих купців і утворили спілку, котра займала ся продажию товарів, спроваджуваних дуже зручно із складів згаданих купців. Остаточно то спроваджуванє викрило ся і чесна спілка опинила ся в арешті та мусіла відповідати перед судом. По переведеній розправі трибунал засудив Феґера, Гісса і Розенбуша на три місяці тяжкої вязниці, обостреної постом, а Бавма увільнив. — Подібну спілку як тамта утворили були також молоді бляхарі, Сольский і Вольский, котрі виконували бляхарскі роботи у дра Адама Маєвского. Добачивши красні голуби расові, вибрали з них 9 штук що найкрасших і найдорожших, з раси званої „пештеньскі шеки“, вартости 260 корон. Суд признав обжалованих виноватими лиш провини, а не злочину і засудив кождого з них на 14 днів звичайного арешту.

— **Значна крадіж.** До партерового мешканя студентів фармациї Моніса і Мангайма при ул. Охоронок ч. 10, добули ся оногди злодії межи год. 6 а 8 вечером і поотвиравши доробленим ключем, забрали з них чотири одяги і зимове пальто та наробили так шкоди на 500 кор.

Телеграми.

Відень 2 мая. Австрийска делеґация радить нині дальше над провізорною буджетовою. — Дел. Масаржік прилучив ся до виводів дел. Шустершіца і Чінґриї в справі незаконного складу угорскої делеґациї. Абсолютизм в Хорватиї після закона есть недопускаємий і все, що президент міністрів Люкач говорив на умотивоване того зарядженя, не видержує критики. Ані Серби ані Хорвати не зробили нічого такого, що могло би оправдати таке зарядженє. По анексиї Боснї і Герцеґовини маємо в Австро-Угорщині значну більшість сербско-хорватского народу, якже можна вести таку просто злочинну політику против 6-міліонового народу, коли взагалі хоче ся вести політику балканьску і славяньску. Бесідник виступив остро против королівского комісаря Чувая і заявив, що буде голосувати против буджету.

Петербург 2 мая. Коковцев виїхав нині до Ялти.

Петербург 2 мая. (Пет. Аґ.) 54.000 робітників в 48 фабриках і варстатах страйкувало вчера на знак протесту против подій в копальнях над Лєною. На улицях і площах не збирали ся. Зато на подвірях 10 фабрик товпи робітників співали пісні присьвячені памяти робітників убитих в згаданих копальнях. Поліция заказала співати пісні. Власти поліцийні засудили 74 робітників і студентів за участь в нездозволених демонстрациях на кари від 10 днів до 3 місяців арешту.

Урмія 2 мая. З причини неможливости перевозу збіжа через Туреччину ціни збіжа пішли страшенно в гору. Богато женщин, проживаючих в нужді, явило ся у російского конзуля з просьбою о поміч.

Константинополь 2 мая. Малий пароплав турецкої адміраліциї „Семендре“ наїхав в Дарданелях на міну і вилетів у воздух. Капітан і 13 моряків утопило ся; одного моряка виратувано.

Константинополь 2 мая. Рада міністрів ухвалила отворити Дарданелі і видала властям войсковим відповідні прикази. Заразом застерігла собі Порта право замкнути пролив на ново, коли би то показало ся конечним.

Курс львівский.

Дня 1 мая 1912.	Платять К с	Жадають К с.
I Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . .	700·—	706·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	435·—	442·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси . . .	548·—	556·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	485·—	495·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов. . .	109·80	—.—
Банку гіпотечного $4^1/_2$ прц. . .	98·10	98·80
$4^1/_2$% листи заст. Банку краєв. .	98·50	99·20
4% листи застав. Банку краєв. .	92·50	93·20
Листи застав. Тов. кред. 4 прц. .	97·—	—·—
„ „ 4% льос в $41^1/_2$ літ.	—·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	91·20	91·90
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	97·70	98·40
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$%. .	98·10	98·80
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К.	90·50	91·20
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К .	88·50	89·20
„ м. Львова 4% по 200 К .	91·—	91·70
IV. Льоси. (Курс віденьский)		
Австрийскі черв. хреста	58·—	64·—
Угорскі черв. хреста	38·75	44·75
Італїянь. черв. хр. 25 фр.	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К. .	79·—	85·—
Базиліка 10 К	31·75	35·75
Йошіф 4 К	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр.	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·35	11·45
Рубель паперовий	2·54	2·55
100 марок німецких . .	117·90	118·20
Доляр американьский . . .	4·80	5·—

Надіслане.

— Візник власне їде на право.

— Красше нехай їде на ліво.

Рубінов повторив приказ візникови.

Марія Павлівна перехрестила ся.

— Що вам стало ся? — спитав здивований товариш.

— Аджеж хрестити ся мушу правою рукою, а тоді вже знаю, котра рука ліва. Розумієте?

По двогодинній їзді не найшли дому, де мешкає кравчиха і треба було вертати домів.

. . . .

Марія Павлівна була дуже рада, що остаточно опинила ся дома. Так змучила ся вишукуванем відповідної матерії на блюзку, а пізнійше порядно змерзла в повозці.

Тяжке житє мусить вести!

Звеліла служниці скоро накрити стіл і подати вечерю. Доперва пізнійше відпочине!

— І щож ви мені мали сказати? Памятаєте? Ми мали здасть ся, поговорити в якійсь важній справі. Тепер маю трохи часу, тож зачинайте.

Василь Рубінов приглядав ся товаришці якийсь час, а доперва по довшій хвили сказав:

— Правда! Доперва тепер нагадав я собі! Отже я хотів би знати, де ви купуєте такі смачні тісточка?

І виразно почув, що тепер вже не буде мучити ся любовю до Марії Павлівної. Перестане зітхати до неї.

Вилїчив ся нарешті.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).